

*Az Atya házából az örvendezés
és vigadozás jeleként zeneszó és tánc,
szimfónia és kórus hallatszik.*
(vö. Lk 15,24)

ORGONASZENTELÉS

1947 óta működő templomunk hit-élete csodálatosan fejlődött. 1998-ban, amikor Gesztesi-Tóth László gyönyörű szép orgonajátéka hatására a hívők sokaságából az igazi orgona igénye tört fel, akkor indítottuk el az alapítványt, melynek célja az orgona felépítése volt. Az elmúlt 8 év munkái és Isten csodálatos gondviselése által az orgona megszólalhat. Végtelen hála tölti el szívemet, hogy mindez plébánosságom ideje alatt valósulhatott meg.

Pályi László plébános

Az orgonaépítés kronológiája

Plébániánk mint alapító az 1998. május 20-án kelt alapító okirattal hozta létre az Újpest-Kertvárosi Orgona Alapítványt, amelynek célja igényes kialakítású, művészi hangversenyek tartására alkalmas sípos orgona felépítése, az orgona felépítését követően pedig – a liturgia szolgálata mellett - rendszeres templomi hangversenyek tartása, a templomunkban működő, országos hírű vegyeskar munkájának színvonalasabbá tétele, a hangszer oktatási célú használata, karbantartása, stb. Az alapítvány feladata mindezen célokhoz szükséges vagyoni eszközök összegyűjtése és az orgona működtetése.

Az alapítvány kuratóriumának tagjai:

Pályi László plébános, Kemenes András elnök, Czermann Tamás, Gesztesi-Tóth László, dr. Kőrös András és Pajor Tibor.

Az alapítvány működésében, az orgona felépítésében a legfontosabb események a következők:

- 1998. május 29:** a Fővárosi Bíróság közhasznú szervezetként bejegyzi az alapítványt
 - 2000. május 11:** az orgona építő cégek ajánlatai közül a kuratórium a Pécsi Orgonaépítő Manufaktúra ajánlata mellett dönt
 - 2001. december 1:** az egyházközség képviselő testülete megszavazza az orgonaépítést
 - 2002. szeptember:** az építkezés eredeti ütemezési tervének módosítása anyagi okokból
 - 2003. október 14:** a vállalkozási szerződés megkötése a pécsi orgonaépítővel
 - 2003. október 27:** a szerződés főegyház-megyei jóváhagyása
 - 2004. tavaszán:** megkezdődnek az orgonaépítés gyári munkái Baróti István orgonaművész szakértői javaslatai alapján és felügyelete mellett
 - 2004. őszén:** Iványi János statikus mérnök tervei alapján a karzat megerősítése
 - 2005. május 7:** A kuratórium látogatása a pécsi gyárban
 - 2006. márciusától:** az orgonaépítés templomi munkái folynak
 - 2006. szeptember:** az orgona műszaki átadása
 - 2006. szeptember 24:** orgonaszentelés
- Orgonánk hangjai hirdessék Isten dicsőségét és szolgálják a lelkek épülését generációkon keresztül!**

Dr. Kőrös András

Az orgona műszaki adatai

Az Újpest-Kertvárosi Szent István Plébánia templomában, korábban harmónium, majd elektronikus hangkeltésű orgona látta el a liturgia szolgálatát. Az orgona építését hosszabb előkészület, több tervváltozat összehasonlítása, és kitartó, áldozatkész gyűjtés előzte meg. Az orgona megvalósítására létrehozott alapítvány kétmanuális 28-regiszteres orgona építését tűzte ki célul. A végleges diszpozíciót *Baróti István* orgonaművész-tanár állította össze, aki az orgonaépítéssel kapcsolatos szakértői teendőket is ellátta.

Az orgonát befogadó karzat építészeti adottsága a hangszernek két orgonaszekrénybe való osztását kívánta meg. A szabadon álló játszóasztal mögötti szekrényben foglalnak helyet a manuálművek, míg a pedálmű a másik szekrényben található. A csúszkaladás orgona játékraktúrája tisztán mechanikus, a regisztertraktúra elektromos rendszerű. Az orgonajátékot 1000-soros elektronikus setzerkombináció segíti. Az orgonaszekrények és a játszóasztal tölgyfából, a szelládák erdei fenyőből, a fasípok erdei fenyőből és juharfából készültek. A manuállibellen-tyűkön csont- és ébenfafeltét található. Az ónsípok 25, 50 és 70 %-os, a homlokzati sípok 80 %-os ónötvoztból valók. Az orgonában 50 homlokzati síp, 1394 belső ónsíp, 250 fasíp és 142 nyelv-síp, összesen 1836 síp foglal helyet. Az orgona teljes egészében magyar termék. A fűjtatómotor és az elektronika kivételével minden alkatrész műhelyünkben készült.

Szívvel kívánjuk, hogy a másfél évi munkánkkal felépített hangszer hosszú távon, kiválóan szolgálja az egyházközség liturgikus és Újpest zenei életét.

Végh Antal orgonaépítő mester

Pécsi Orgonaépítő Manufaktúra Kft.
7630 Pécs, Buzsáki Imre u. 22

Köszönet a támogatóknak

Mindenkinek szeretnénk megköszönni

támogató közreműködését:

- azoknak, akik „két fillérrel” szerény megélhetésükből, vagy lehetőségeihez mérten nagyobb összeggel adakoztak,
- azoknak, akik jótékonyági koncertjeik bevételét ajánlották fel,
- annak, aki önkormányzati képviselői tiszteletdíját rendszeresen erre a célra utalta át,
- a Miniszterelnöki Hivatalnak,
- az Újpesti Önkormányzatnak,
- annak, aki lenyűgöző nagyvonalúságával több, mint 20 millió forinttal, csaknem az orgona építési költségének felével oroszlánrészt vállalt,
- azoknak, akik személyes közbenjárásukkal, szponzorok felkutatásával, a könyvelés szolgálatával, irodai munkájukkal és még sok más fel sem sorolható módon segítettek e nemes célt,
- és nem kevésbé azoknak, akik a sokszor reménytelennek tűnő vállalkozásunkat - hogy sípos orgonája lehessen templomunknak kitartásukkal, és imádságukkal támogatták.
- a Pécsi Orgonaépítő Manufaktúra Kft-nek, aki vállalta az orgona felépítését.

Kérjük mennyei Atyánkat, ahogy minden egyes síp különbözik a többitől, és mégis, mindegyikre szükség van, egymásra utalva, csak együtt válhatnak egy hangszerré, úgy mi is Krisztus evangéliuma hirdetésének instrumentumai, eszközei, orgonái lehessünk!

Kemenes András a kuratórium elnöke

*Érezzük sokszor, hogy a szép dalban,
zeneszóban // Mintha a jó Isten hangja
beszélne nekünk.// Felszabadult lelkünk
beleolvad a dalba, zenébe, // És velük
együtt száll mennyei trónja elé.*

(Andor K.)

Szűz Mária szent neve

Szeptember 12-én van Szűz Mária névnapja. 1683. szeptember 12-én szabadult fel Bécs városa a török támadás alól, s ennek tiszteletére rendelte el Boldog XI. Ince pápa ezt az ünnepet, bár már korábban is megvolt a nyoma itt-ott. A Szűzanya számunkra valóban a felszabadítást, a megmenekülést jelenti, hiszen őáltala áradhatott az isteni kegyelem Jézusban ránk. Ezért is kell, hogy különös szeretettel és hálával forduljunk feléje. Ez azonban azt is jelenti, hogy hálánk kifejezéseként valami rendkívüli, ugyanakkor mégis természetes ajándékkal kedveskedjünk neki nevének ünnepén. Ez a "természetesen rendkívüli" ajándék pedig nem lehet más, mint az, hogy elhatározzuk, igyekszünk méltók lenni ahhoz a kitüntetéshez, amely azért ér bennünket, mert az ő gyermekének nevezhetjük magunkat. Nem kell tehát valami hatalmas dolgot tennünk az ő köszöntésére, nem kell lehoznunk a csillagokat, 'pusztán' keresztény, Krisztust követő módon kell élnünk, mert ezzel szerezhethünk igazi örömet Neki, s üdvösséget magunknak.

Salkaházi Sára boldoggá avatása

Aki Isten akarata és tetszése szerint él, az boldog! – írta naplójába Salkaházi Sára szociális testvér hetven évvel ezelőtt. Ezt a boldogságot az Egyház ünnepélyesen is kinyilvánítja, éppen azon a napon, amelyen 78 évvel ezelőtt Sára testvér első lépését tette a hivatás útján. **Erdő Péter bíboros, prímás szeptember 17-én Budapesten ünnepélyesen kihirdeti Salkaházi Sára (1899-1944) szociális testvér boldoggá avatási dekrétumát**, akit a nyilasok az üldözöttek menekítése miatt lőttek a Dunába 1944. december 27-én.

A boldoggá avatási eljárás 10 évvel ezelőtt indult meg. XVI. Benedek pápa ez év április 28-án hagyta jóvá a Salkaházi Sára vértanúságát kihirdető dekrétumot, amely alapján megnyílt az út a boldoggá avatásra.

A boldoggá avatás a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia által meghirdetett megújulási imaév kiemelkedő eseménye.

Jelentősége

Hasonló esemény hazánkban 1083. óta nem volt. Magyarországon először emel az Egyház a boldogok sorába egy egyszerű, középosztályból származó nőt, aki nem királylány, nem főnemes. Salkaházi Sára testvérünk, kortársunk és sorstársunk, aki megmutatta, hogyan lehet hiteles keresztény életet élni a történelem legnehezebb helyzeteiben.

Az Egyház Sára testvér személyében példaképet állít eléink, a Krisztus és a szenvedő embertársak iránt életét is áldozni kész, vallási, faji, nemzetiségi, nemzet- és országhatárokat is átívelő szeretet példaképet. Példája arra hív bennünket, hogy győzzük le a korszellemet, hiszen élni csak másokért érdemes.

Testvérünk, Salkaházi Sára, vértanú és nem pusztán a sors áldozata, mert szeretetből, tudatosan vállalta másokért és másokkal az előre látható halált. Vértanúsága elkötelezett életének beteljesedése.

„Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaiért!”
(katolikus.hu)

Plébániai nagytábor

Közösségünk, az Újpest-kertvárosi Szent István Plébánia az idén is szervezett tábort, de nem akármilyent, hanem NAGYTÁBORT, vagyis olyat, ahol kicsik és nagyok, családok és egyedülállók is részt vettek, és jól érezhették magukat.

A helyszín Szurdokpüspöki volt, a Mátra-hegység tövében meghúzódó kis falu.

A település nevének első része az itt található hegyek közötti szurdokszerű völgyből ered, mivel a község ennek a szurdoknak a bejáratánál fekszik. A „püspöki” az egykori tulajdonost jelöli, ugyanis a falu egyike annak a 10 településnek melyeket, Szent István 1009-ben adományozott az általa alapított Egri Püspökségnek.

A tábor augusztus 3-án kezdődött.

Megérkezésünk után mindenki elfoglalta szálláshelyét, majd az ebéd következett. Nemcsak első nap, hanem minden ebéd után a „döfönye” volt a program, ami fél óra pihenést jelentett. Ezután vette kezdetét az ismerkedés, ami játékos formában zajlott le, Lojzi bácsi vezetésével. Itt megtudtuk, hogy kinek mi a neve (annak ellenére, hogy a névvel ellátott kítűző viselete kötelező volt), mióta tagja a közösségnek, mi a kedvenc időtöltése, stb. Nagyon mulatságos és hasznos volt a játék, mert sok új információra tettünk szert, ami megkönnyítette a meglévő ismeretségek elmélyítését, valamint az újak kialakítását.

Az ebédlőt pillanatok alatt átalakították az ügyes kezek kápolnává, felcsendült az ének, és már kezdetét is vehette az aznapi mise, amit a velünk lévő Ferenc Atya celebrált. Itt mindenki megkapta a citromsárga színű megáldott nyaksálat, amin „Legyünk a Föld sója”

felírat díszelgett, valamint a tábor időpontja és helyszíne.

Vacsora után, amíg gyerekek társasjátékban vettek részt, addig az eleredő esővel nem törődő felnőttek a kisvölgyben lévő Pincésort látogatták meg, ahonnan természetesen nem hiányozhatott a jókedv, valamint a nótázás sem.

Este 10 órakor volt a takarodó, amit betartottunk, hiszen az utazás izgalmai, meg a programok mindenkit kifárasztottak.

Másnap, kellemes hegedűszóra ébredtünk, hiszen Tücsök húzta az ébresztőt, mint minden reggel, így pillanatok alatt már mindenki a reggeli tornán izgett-mozgott, amit hozzáértő sportember vezetett, id. Kerek István. A reggeli imát közösségünk tagja tolmácsolta, utána a szokásos reggeli következett, majd a társaság egy része kirándulni indult egy közeli barlanghoz, a többiek többféle sportvetélkedőn vettek részt, de a legnagyobb sikere a lengőtekének volt.

A tábor létszáma újabb tagokkal szaporodott, valamint a ministránsok a ministráns táborból is csatlakoztak hozzánk.

Délután kezdetét vette az akadályverseny, aminek lebonyolításában dr. Gerber Alajos családjának minden tagja közreműködött, a legidősebbtől a legfiatalabbig, valamint Péter bácsi. Volt benne ügyességi verseny, versírás, rajzolás, valamint nem hiányoztak az egyházzal kapcsolatos kérdések sem.

Az aznapi misét a szabadban szeretnénk volna megtartani, de ismét az eső beleszólt, így megint a kis kápolnánkban imádkoztunk.

A harmadik nap volt szerintem a tábor fénypontja, ugyanis lelki nap volt.

dr. Stella Leontin kanonok, plébános tartott előadást, aminek témája az öröm és szabadság volt. Feszülten figyeltük szavait, hiszen a kiváló egyházi embert tudása mellett az Isten nemcsak humorral, hanem fantasztikus előadói készséggel is megáldotta. Valósággal ittuk a szavait, amiből a szeretet áradt, hol nevtünk, hol könnycsepp jelent meg szemünkben beszéde alatt.

Amint megfogalmazta: „vallásunk lényege a szeretet, az pedig az öröm és a lelki szabadság kiapadhatatlan forrása.” Az aznapi misét is eme kiváló plébános celebrálta. A lelki nap a szentségimádással zárult.

A nap a Laudate kórus koncertjével folytatódott, amit a közeli dombon tartottunk meg a közönség közreműködésével, amit a jókedv és vidámság is jellemezett.

Mivel utolsó este volt, amit együtt töltöttünk, így nem maradhatott ki a tábor-tűz, valamint a különböző versenyek eredményhirdetése sem. Előkerült a gitár, felcsendült a nóta, rögtönzött szavalások, humoros versek hangzottak el.

Az utolsó nap, vasárnap, megérkezett László atya, Ő váltotta fel Ferenc atyát, így kántorunk segítségével, aki kis családjával is jelen volt, orgonaszó kíséretével imádkoztunk vasárnap, a helyi Szent kereszt templomban, hálánkat fejeztük ki a Jóistennek táborunk zökkenőmentességéért, és további oltalmát kértük, hiszen még hátra volt a hazautazás.

Lehet kissé hosszúra nyúlt beszámoló, de még mindig nem írtam le mindent, főleg azt a jókedvet, azt a jó hangulatot, ami jellemezte a táborban töltött napokat. Úgy érzem sikerült teljesíteni azt a célt, ami a tábori felhívásban elhangzott: a krisztusi közösség sokfélesé-

gének erejét az egységben minél inkább megtapasztalhattuk.

Itt szeretnék köszönetet mondani a szervezőknek, minden közreműködőnek a kiváló munkáért, elsősorban Gerber Gábornak, aki a főszervező volt, azért a sok-sok fáradságért, ami szükséges volt, hogy meg tudja megvalósítani mindazt, amit eltervezett, elterveztek, és bátran mondhatjuk, hogy sikerült az elképzelésük, hiszen mindenki lelkiileg feltöltődve térhetett haza, remélvén, hogy jövőben is lesz NAGYTÁBOR.

„Igen, aki megsejti a szerető Atyát és kinyitja kezét testvérei felé, az bízhat benne, hogy mindig, még a sötét órákban is világít majd neki lelke mélyén ez az édes égi szikra, amely nélkül élni sem tudunk.”

Lukács Márta Karola

Ministránsok Derecskén

Már az előjelek is jók voltak a július utolsó napján kezdődő ministránstábort megelőzően: az idei alkalomra rekordszámú, 21 ministráns jelentkezett. Érthető tehát, hogy az indulást reményteljes várakozás előzte meg: abban a reményben ültünk fel a buszra, hogy a következő négy és fél nap szorosabb köteléket fűz közénk és közelebb visz minket az Úrhoz is. És nyilván sejti az Olvasó: nem kellett csalódnunk...

Persze ehhez szükség volt a kegyelmen felül vezetőink „húzásaira”: a csoportok kialakítására, a közösen végigküzdött akadályversenyre, a túrákra, nomeg a japánfocik, focimeccsek, métázás közösségjavító hangulatára. Játékból, sportból tehát nem volt hiány: a sportjátékoktól a számháborún át a gyilkoskeresésig (csak

a rend kedvéért: senkinek nem esett bántódása) változott a felhozatal, ki-ki megtalálhatta köztük a szívéhez, kedvéhez, adottságaihoz leginkább közel állót. Aki pedig a játékok sodrásában kulturális pihenése vágyott, azt Parádon az Üveg múzeum, Egerben pedig a vár, vagy éppen a „Város a város alatt” című, rendhagyó kiállítás szórakoztathatta. Persze az együtt eltöltött idő bőven adott alkalmat arra is, hogy a Jóisten szerető jelenlétét megtapasztaljuk: egy-egy lemondás, mosoly, beszélgetés formájában, vagy a László atya által, a helyi templomban celebrált Szentmise keretében. Akik nyitott szívvel voltak velünk Mátradereszkén, azoknak rengeteg ajándékot jelenthetett egy-egy pillanat. A négy nap pedig ezeknek a gazdag pillanatoknak sorozata volt, és ez folytatódott Szurdokpüspökiben is.

Vágvölgyi Gergely

A MEGHÍVÁS

Egy kastély ura nagy lakomát rendezett, amelyre meghívta a kastélyhoz tartozó falu összes lakóját. De a nemes ember pincéjének hordói – hiába voltak tele borral – a meghívottak ekkora seregének szomját nem tudták volna csillapítani.

Az úr tehát azt kérte a falu lakóseitól:

- Az udvar közepére, ahol a lakomát tartjuk, egy nagy hordót fogunk elhelyezni. Mindenki hozzon annyi bort, amennyit csak tud, és öntse bele. Azután mindenki kedvére meríthet belőle, így mindenkinek jut elég innivaló.

Az egyik ember gondolt egyet, s mielőtt elindult volna a kastélyba, fogott egy korsót, és teletöltötte vízzel:

- Ez az egy korsó víz senkinek sem fog feltűnni.

Miután megérkezett az ünnepségre, beleöntötte korsójának tartalmát a hordóba és helyet foglalt az asztalnál. Amikor az elsők

odamentek a hordóhoz, hogy szomjukat oltsák, a csapból csak víz folyt.

Mindenki ugyanúgy gondolkodott, és csak vizet hozott.

Ha elégedetlenek vagyunk a világgal, az azért van, mert túl sokan hoznak vizet bor helyett.

És ezt az egész Teremtés megszenvedti.

(Bruno Ferrero)

Bérmálás lesz templomunkban

2006. október 8-án,

vasárnap, 11,00 órakor.

Dr Paskai László

bíboros, prímás

fogja a bérmálás szentségét kiszolgáltatni 18 felkészült hívőnek.

NAGYMAROSI IFJÚSÁGI

TALÁLKOZÓ

OKTÓBER 7-ÉN, SZOMBATON
reggel 9 órakor kezdődik.

FELNŐTT KATEKÉZIS

2. előadás:

időpont: okt. 18. szerda 18^h

előadó: Dr. Bolberitz Pál

téma: Az ókori görög filozófia hatása a kereszténységre

3. előadás:

időpont: november 8. szerda 19^h

előadó: Dr. Kerényi Lajos

téma: Az egyház lelki megújulása

Minden érdeklődőt sok szeretettel várunk!

Horváthné Kati